

***Gazdag István: Mandelamánia
halottról semmit, csak az igazat***

2014-01-02

<http://nemzeti.net/gazdag-istvan-mandelamania-halottrol-semmit-csak-az-igazat-1695799.html>

Noha Nelson Mandela tavaly december 5-én távozott az élők sorából, majd egy hónap távlatából is szükségesnek látjuk, hogy néhány keresetlen szóval mi is méltassuk politikai-történelmi mérlegét.

Mindenekelőtt azért, mert az Új Világrend egyik konszenzuális kultuszfigurája valójában alig hasonlított arra a kegyes képre, amelyet a politikai korrektség korifeusai manapság festenek róla – reményeik szerint örökre szóló érvénnyel.

A xhosa arisztokrácia tagjaként mindennek mondható, csak „szegény, elnyomott” feketének nem. Miután metodista misszionáriusoktól európai oktatást kapott, felső iskoláit a fekete elit gyermekei számára fenntartott Fort Hare Egyetemen kezdte, majd a johannesburgi Witwatersrand Egyetemen, a búr régió egyik legszínvonalasabb oktatási intézményében fejezte be. Ezután Johannesburgban folytatott ügyvédi praxist.

Egyáltalán nem volt az az ártalmatlan reformer, aki a média terjesztette hagiográfiája jóvoltából a „béke apostolának” szerepében tetszeleghetett, mint egy új Gandhi. Nelson Mandela ugyanis valójában és elsősorban forradalmár, harcos, politikai katona volt, aki az eszméiért nem habozott vért ontani és az életét kockáztatni.

Az Afrikai Nemzeti Kongresszus (ANC) katonai szárnyának számító

Umkhonto we Sizwe (A nemzet lánzsáhegye) egyik alapítójaként, amelyet Joe Slovo litvániai zsidó származású kommunista felforgatóval és ez utóbbi társaival együtt irányított, több mint 200 bombamerényletet és szabotázszt tervezte ki és koordinált. Őt mindezekért életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték, Slovo pedig külföldre szökött.

Ellentétben az alakja köré szőtt legendával, nem ő volt az, aki lehetővé tette a hatalom békés átadását a fehér kisebbség kezéből a fekete többségébe, és így elkerülni a vérfürdőt. Az igazság az, hogy a Dél-afrikai Köztársaság utolsó fehér elnöke, F. W. De Klerk emelte be a hatalomba, szó szerint végrehajtva a dél-afrikai kérdés rendezésére Washingtonban írt forgatókönyvet. Elárulván a saját, vagyis búr népének tett összes ígéretét, ez utóbbi szétbomlasztotta a dél-afrikai hadsereget, amellyel az ANC képtelen volt szembeszállni; megakadályozta egy decentralizált többfajú állam létrehozását, amely föderalista alternatívát jelenthetett volna az ANC dogmatikus és marxista jakobinizmusával szemben; megtorpedózta Thabo Mbeki mérsékelt fekete vezető és a dél-afrikai tábornoki kar titkos tárgyalásait, amelyeket annak érdekében folytattak, hogy az ANC ismerjen el egy búr nemzetállamot (Volk-staat) Constand Viljoen tábornok katonai opciójának elkerülése ellenében.